

2012. évi törvény

a közigazgatási eljárás koherencia zavarainak megszüntetéséről

1. §

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 115. § (3) bekezdése törlésre kerül.

2. §

A polgári perrendtartásról 1952. évi III. törvény 339. § (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) Ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.”

3. §

Hatályba léptető rendelkezések

A törvény rendelkezései a törvény kihirdetését követő 8. napon lépnek hatályba, s a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell.

Általános indokolás:

A közigazgatási eljárási gyakorlatban tevékenykedő szakemberek és az eljárásokkal érintett polgárok részéről évek óta nagyon sok jelzést kaptam arról, hogy e két szabályhely miatt a jogszabályellenes gyakorlat kiküszöbölésére ténylegesen nincs mód. A két törvény szellemiségének maradéktalan érvényesülése, a közigazgatási gyakorlat szakmai fejlődése valamint a személyek jogainak maradéktalan érvényre jutása érdekében terjesztem elő e törvénymódosítási javaslatot. A 2004. évi CXL. törvényben (Ket.) valamint a Polgári Perrendtartásban megfogalmazott, fent megváltoztatni kezdeményezett jogszabályhelyek megteremtették a közigazgatási szervek számára azt a lehetőséget, hogy ne tartsák be a Ket. alapelveiként megfogalmazott jogszerű és szakszerű eljárás követelményét, döntéseik azonban ennek ellenére hatályban maradhatnak.

A Ket. preambulumban meghatározta a jogalkotó többek között azt, hogy erőteljesebben juttassa kifejezésre a közhatalom szolgáltató funkcióját, az ügyfeleknek és az eljárás más résztvevőinek a hatóságokkal létrejövő kapcsolatát átlátható jogi szabályozás útján rendezze, a demokratikus jogállamtól elvárható módon és mértékben juttassa érvényre az ügyfelek jogait.

Az eljárási alapelvekben rögzítésre került, hogy a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja. Emellett a közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos - ideértve gazdasági - érdekét szem előtt tartva jár el. Hangsúlyosan mondja ki alapelveként a törvény azt, hogy a közigazgatási hatóság az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeli, döntését valóságú tényállásra alapozza.

Teljes mértékben ellentmondanak a preambulumban, valamint az alapelvek között megfogalmazott elvárások e két jogszabályhely által megteremtett lehetőségekkel. Az eljárási szabályok azért születtek, mert azok garantálják, hogy az eljárás során minden érintett gyakorolhassa jogait és elérhesse törvényes eljárás útján céljait.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz:

A felügyeleti eljárás intézményét a jogalkotó azért vezette be, mert gyakran fordultak elő olyan esetek, amikor a jogszabálysértő eljárások útján született döntések megváltoztatására az alapvető eljárási szabályok különböző okokból már nem voltak alkalmazhatók, a sérelmet szenvedett fél jogai azonban megkívánták, hogy a felügyeleti szervnek legyen joga a jogsértő döntéseket megváltoztatni, kiküszöbölni a jogsértő eljárások hátrányos

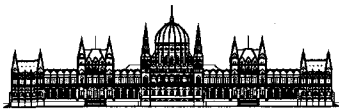
következményét. A (3) bekezdésben megfogalmazott kizárás a döntések megváltoztatására tulajdonképpen kioltja azoknak a nemes és törvényes céloknak érvényesülését, amelyeket a jogalkotó meg kívánt teremteni ezen intézménnyel. Mindezekre tekintettel törölni szükséges a kizárási feltételt.

A 2. §-hoz:

Demokratikus jogállami keretek között jogszabálysértő eljárás útján nem születhet érdemi döntés. Ha a gyakorlat jogsértő, az nem hozhat létre véglegesen jogviszonyokat, nem adhat vagy tagadhat meg jogosítványokat. Oly mértékben nem összeilleszthető a Ket. és a Pp. elveivel ez a törölni javasolt rendelkezés, amely már hosszú ideje indukálja ennek a jogszabályhelynek törlését. A szakemberek és az érintett személyek tömegesen érkező jelzései arról győztek meg, hogy teljesen szubjektív alapokon ítélik meg azt a közigazgatási bírások, hogy a jogszabálysértő eljárás érintette-e az érdemi döntést és általában csak azt mondják ki, hogy az érdemi döntést nem befolyásolta volna az eljárási szabálysértés, de annak részletes indokát ítéleteikben nem adják. Az ügyek több, mint 90 %-ában a bírósági ítéletek azt állapítják meg, hogy nem érintette volna az eljárási szabálysértés az érdemi döntést. Minthogy a közigazgatási eljárás egy fokú, fellebbezésre nincs lehetőség, a felülvizsgálat lehetőségének keretei nagyon szűkösek, ha a jogszabálysértő eljárások eredményeként születő döntések maradnak hatályban, az alapvetően kérdőjelezi meg a jogállamiság követelményének fennállását.

A 3. §-hoz:

E törvénnyel szabályozott rendelkezések mielőbbi hatályba lépése és a folyamatban lévő ügyekre történő alkalmazása fontos társadalmi érdek. Az alkalmazóknak különösebb felkészülése az alkalmazásukhoz nem szükséges.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Dr. Kövér László
a Magyar Országgyűlés elnöke részére

Helyben

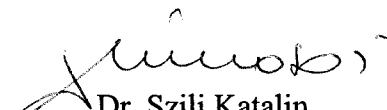
Önálló indítvány

Tisztelt Elnök Úr!

A Magyar Köztársaság Országgyűlésének az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994.(IX.30.) OGY határozata 85.§ (2) bekezdése d) pontja alapján, „*A közigazgatási eljárás koherencia zavarainak megszüntetéséről*” címmel, javaslatot nyújtok be.

Budapest, 2012. június 26.

Tisztelettel:

Dr. Szili Katalin
független képviselő